

Kallioalue: Tokosenvuori

Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Ruoveden lounaisosassa Murolen kylän ja Murolekosken välissä sijaitseva kallioalue lähellä Kurun rajaa.

Karttalehti: 2124 12

Kallioalueen pinta-ala: 61 ha Korkeus: 151 m.p.y Suht.korkeus: 55 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

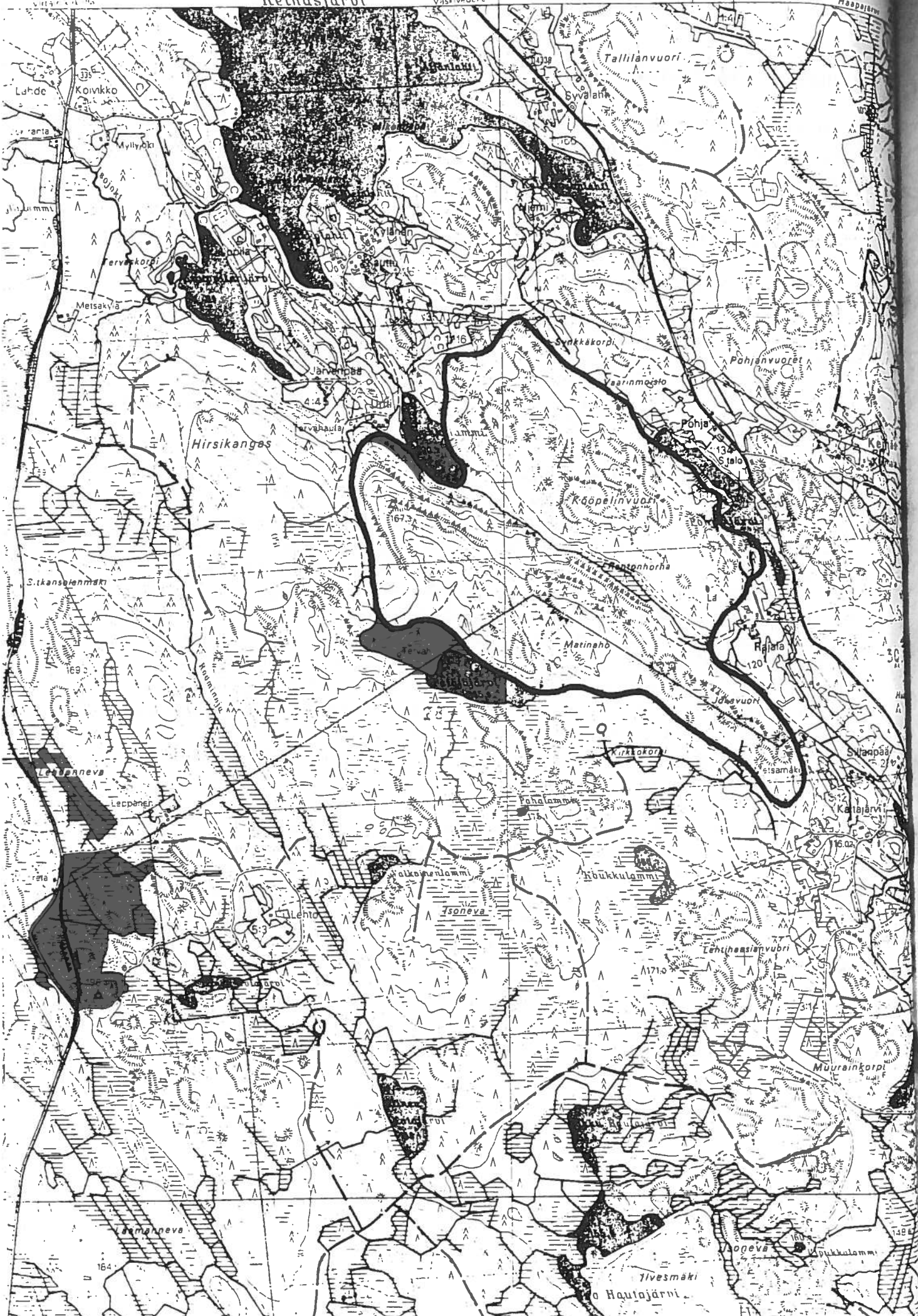
Tokosenvuori on kahden Näsijärven lahden välisellä kannaksella sijaitseva kallioselännealue. Tokosenvuori kohoaa itäreunastaan jyrkänteisenä noin 45 metriä korkeana, porrasmaisena kalliorinteenä laelle. Jyrkänteen keskiosassa on tavanomaista leveämpi porrasmainen ja louhikkoinen hylly, joka jakaa jyrkänteen kahteen osaan. Lakiosan ja rinteiden silokalliit ovat pieniä ja tavanomaisia. Kallioselänne sijaitsee maisemallisesti hyvin arvokkaassa ympäristössä, sillä lähistöllä on Murolekosken valtakunnallisesti arvokas perinnemaisema (Maisema-alue työryhmä 1993), ja myös Murolen kylä on kulttuurimaisemaltaan merkittävä. Tokosenvuori erottuu korkeana metsäisenä selänteinä, jossa jyrkännepinnat erottunevat idästä katsottuna. Laelta ja jyrkänteen päältä avautuu puuston lievästi rajoittamia näköaloja kaukaisille metsäalueille sekä paikoin järville. Sisäistä maisemaa ovat muuttaneet laen ja rinteiden hakkuut. Alueen kalliooperä on granodioriittia, jossa esiintyy sulkeumana gabroa ja dioriittia Tokosenvuoren kaakkoisreunalla.

Alueen biologisesti merkittävin osa on linnustollisesti arvokas itäjyrkäne ja sen hyvin edustava aluslehto. Monet lehtolajeista ovat täällä levinneisyytensä pohjoisrajoilla. Lohkareikossa kasvaa vaateliasta haisukurjenpolvea ja lehtomataraa. Kalliojyrkänteen kasvillisuus sen sijaan on melko karua ja tavanomaista sammal- ja jäkäläpintaa, jossa esiintyy jonkin verran lievää mesotrofisuutta osoittavia lajeja. Laen paljastumilla kasvaa poronjäkälikköä. Laella ja ylärinteillä on taimikoita ja hakkuita. Alueen halki kulkee kaksi tietä ja sähkölinja.

Keihäsjärvi

Vastavuode

Haapajärvi

Kallioalue: Kööpelinvuori

Kunta: RUOVESI-VIRRAT

Sijaintitiedot: Keihäsperässä Virtain ja Ruoveden rajalla sijaitseva kallioalue Vaskiveden ja Helvetinjärven kansallipuiston välissä.

Karttalehti: 2213 09

Kallioalueen pinta-ala: 173 ha Korkeus: 185 m.p.y Suht.korkeus: 85 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

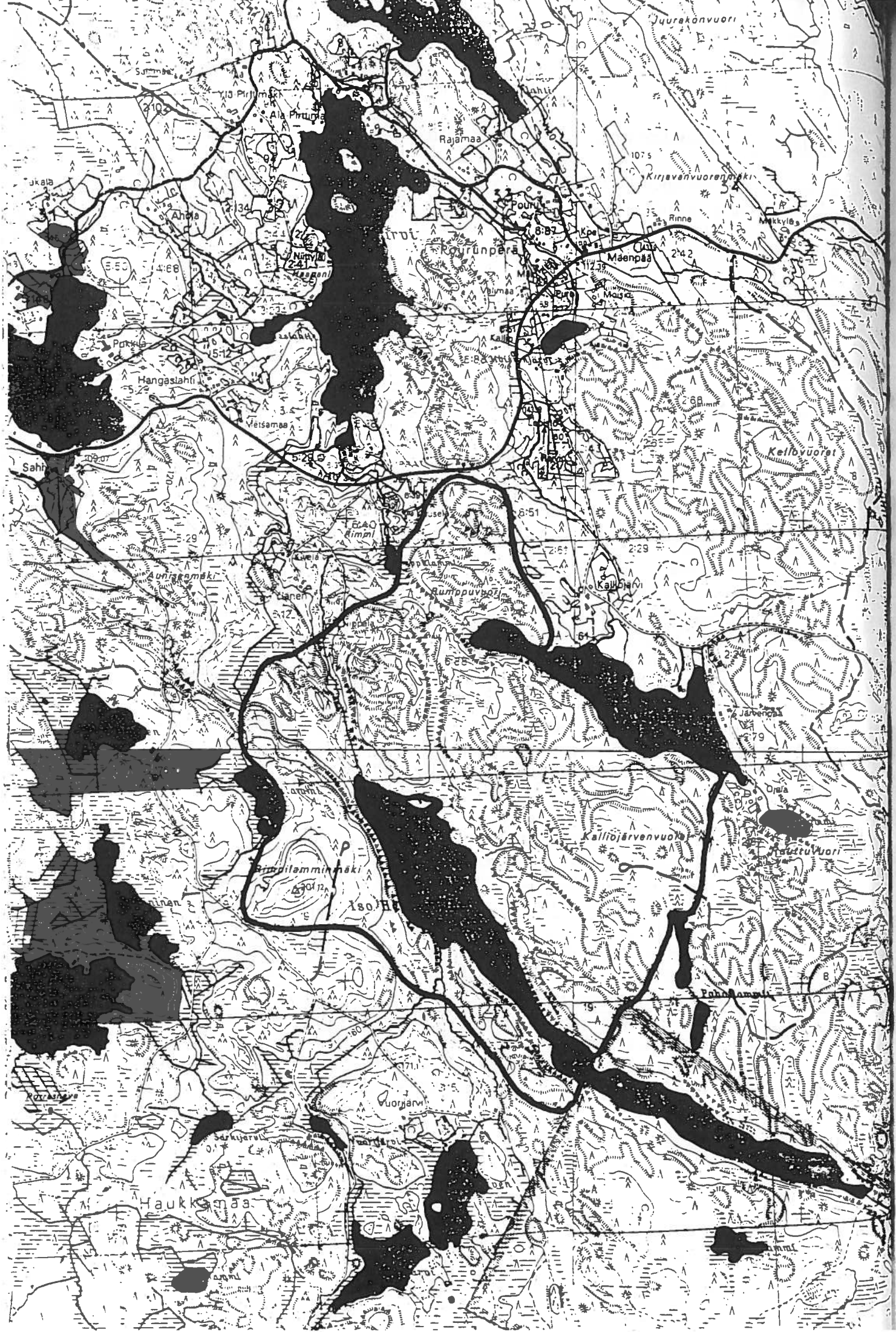
KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Maisena- ja luonnonarvoiltaan merkittävä kallioalue on ympäristöään huomattavasti korkeampi muodostuma kolmen pienen metsäjärven, Saukkolammen, Pohjanjärven ja Petäjäjärven välissä. Saukkolammesta jatkuu alueen keskiosan poikki kaakkoon Rontonhongan murroslaakso. Jyrkänteiset kalliorinteet kohoavat Saukkolammen pinnasta parhaimmillaan yli 80 metriä. Rinteillä on yksittäisiä 5-10 metriä korkeita pystyseinäpintoja. Silokalliitit ovat alueen lakiosissa tavanomaisia, mutta rinteillä usein jäätikön kupumaisiksi hiomia pintoja. Parhaat näköalapaikat ovat Saukkolammen eteläpuolisella kalliolla, jonka jyrkänteiltä avautuu jylhiä näköaloja pohjoiseen järville ja kaukaisille metsäalueille. Näköalat pilkottavat puuston lomasta eivätkä avaudu täysin esteettöminä. Rontonhongan matalahko pystyjyrkänne sekä Saukkolammen eteläpuolisen kallion erikoiset rinnerämeät ovat mielenkiintoisia pienmaisemia.

Kivilajeiltaan tavanomainen kallioalue sijaitsee laajan granodioriittialueen keskiosissa. Kallioaluetta ja sen lähiympäristön kallioperää luonnehtivat pienet, linssimäiset graniittimuodostumat, jotka sijaitsevat granodioriittialueen sisällä. Kallioalueen kivilajit ovat runsasrakoisia ja rikkonaisia ruhjevyöhykkeen reunaosissa. Kallioperässä esiintyy paikoin karkearakeista pegmatiittia juonina ja keskirakeisia gabrosulkeumia. Alueen lounaisnurkassa on kallioperäkartan mukaan pienellä alueella kiillegneissia (Matisto 1960). Kohde on biologisesti monipuolinen ja sisältää useita jyrkännejaksoja, erityyppisiä soistumia, puroja ja lammenrantoja. Jyrkänteiden kasvillisuus on pääasiassa karua sammalpintaa, mutta paikoin on havaittavissa vaateliaisuuttakin. Saukkolammen eteläpuolisen selänteen pohjoisrinne on kasvillisuustyypiltään varsin erikoinen, sillä koko rinne on soistunut rämetyyppiseksi. Rontonhongan laakson pohjalla on myös soistumia. Laakso on osaksi hakattu. Länsirajaa pitkin kulkee retkeilyreitti Helvetinjärven kansallispuistoon.

Kallioalue: Iso Helvetinjärven kalliomaasto   Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Helvetinjärven kansallispuistoon rajautuva Ison Helvetinjärven ja Kalliojärven välinen kallioalue Ruoveden luoteisosassa

Karttalehti: 2213 09, 2213 12

Kallioalueen pinta-ala: 252 ha   Korkeus: 165 m.p.y   Suht.korkeus: 42 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	1

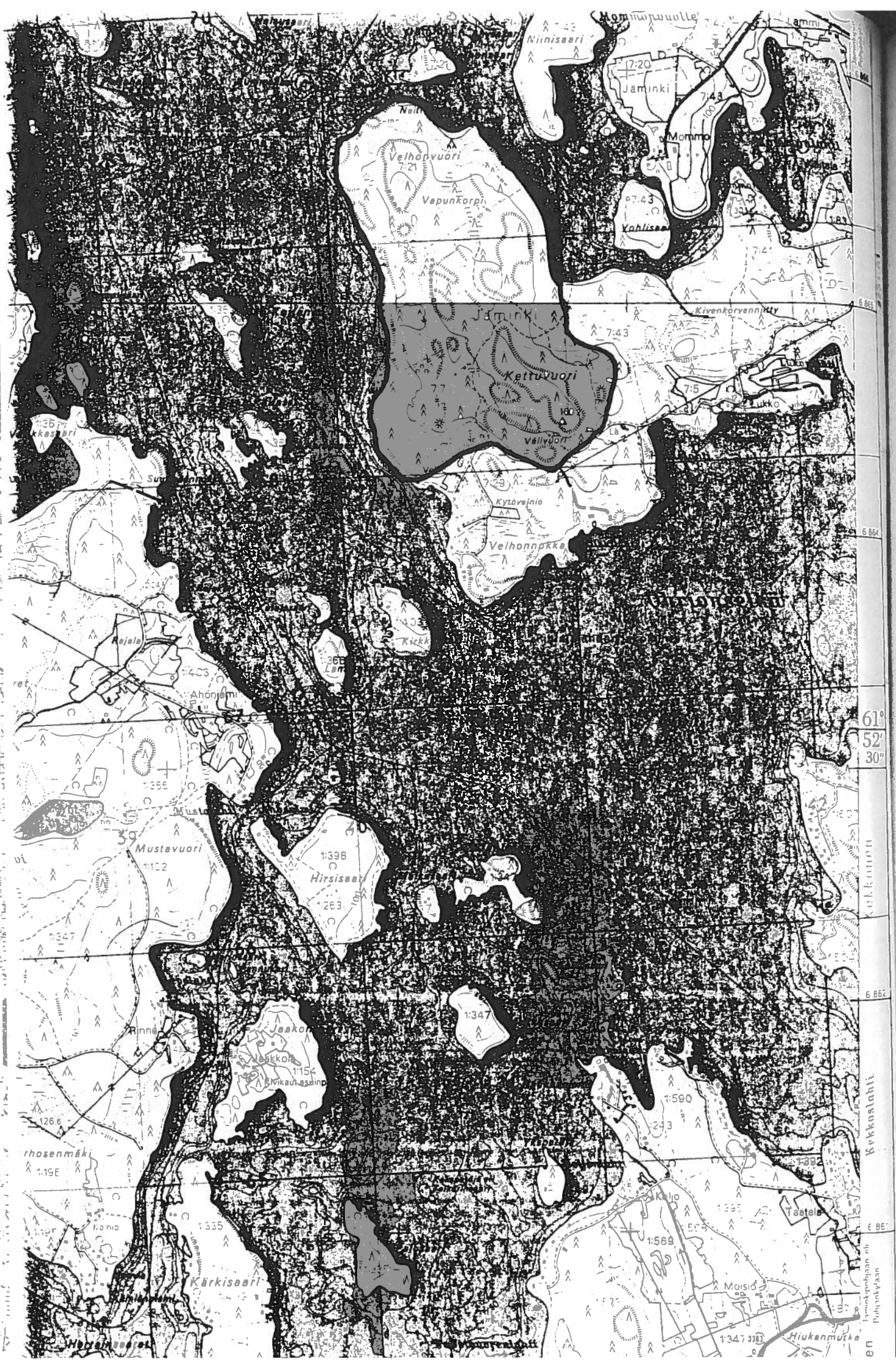
KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Erittäin arvokas luonnonmaisemakokonaisuus sijaitsee ison kallioperän ruhjelinjan ympärillä. Samaan ruhjelinjaan liittyy kaakkoispuolella sijaitseva Helvetinkolun alue, joka kuuluu Helvetinjärven kansallispuistoon. Myös kallioalueen lounaisreuna kuuluu nykyisin kansallispuistoon uusien maahankintojen vuoksi. Alueen sisäosia luonnehtivat jyrkänteiset kallioharjanteet ja niiden väliset kapeat rotkomaiset suolaikkuiset metsänotkelmat. Silokalliot ovat paikoin tavanomaista selvästi edustavampina ja laaja-alaisempina selänteinä. Rotkomaisten metsänotkelmien reunoilla kohoavat jyrkänteet ovat 15-25 metriä korkeita. Jyrkänteiden tyvillä esiintyy yleisesti lohkarikkoja ja kivikkoja. Ison Helvetinjärven luoteisosan jyrkänne kohoaa pystysuorana vedestä ja erottuu erittäin selkeästi vastarannalle. Jyrkänteen päältä avautuu jylhä järvinäköala. Sisäinen maisema on erikoinen ja pienmaisemiltaan merkittävä kalliorotkojen ja erämaisyyden ansiosta.

Alueen kallioperä on kivilajistoltaan monipuolinen ja vaihteleva. Pääkivilajit ovat syväkivilajeja, joista Iso Helvetinjärven etelärannan kalliot ovat pääasiassa graniittiporfyyria ja apliittigraniittia. Punertavaa apliittigraniittia esiintyy myös Iso Helvetinjärven koillispuoleisilla rantakallioilla. Sen pohjoispuolella on melko leveä kvartsidioriittivyöhyke, jolla on kontakti apliittigraniitin kanssa. Kvartsidioriittiin liittyy kallioalueella emäksisiä ja ultraemäksisiä gabro- ja peridotiittiesiintymiä (Matisto 1960). Kohteen kalliokasvillisuudessa ovat edustettuina sekä karut että meso-eutrofiset tyypit. Ison Helvetinjärven luoteisrannan jyrkänteellä kasvaa yleislevinneisyydeltään pohjoista pikkutervakkoa (Söyrinki 1988 ja Toivonen, H. suullinen tieto). Rajatun alueen kaakkoisreunalta on tavattu Ruoveden ainoalla kasvupaikalla vaateliias limisiimasammal. Rotkon eteläpäässä on jokseenkin luonnontilaista suokasvillisuutta, lähinnä muurainkorpea. Längisemmän rotkon runsasvetisen puron varressa on edustavaa ruoho- ja heinäkorpea sekä saniaiskorpea. Kallioalue on arvokas ennen muuta osana laajempaa erämaista kokonaisuutta, johon kuuluu myös Helvetinjärven kansallispuisto. Alue sopii erämaaeläimistölle.

61°
52'
30"

Kokkonen

6 862

Kekkonen

6 862

Kokkonen

6 862

Kallioalue: Velhonvuori-Kettuvuori**Kunta: RUOVESI**

Sijaintitiedot: Paloveteen pistävässä pitkässä niemessä oleva laajahko rantakallioalue n. 8 km Jäminkipohjasta länteen.

Karttalehti: 2213 10

Kallioalueen pinta-ala: 122 ha Korkeus: 160 m.p.y Suht.korkeus: 64 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

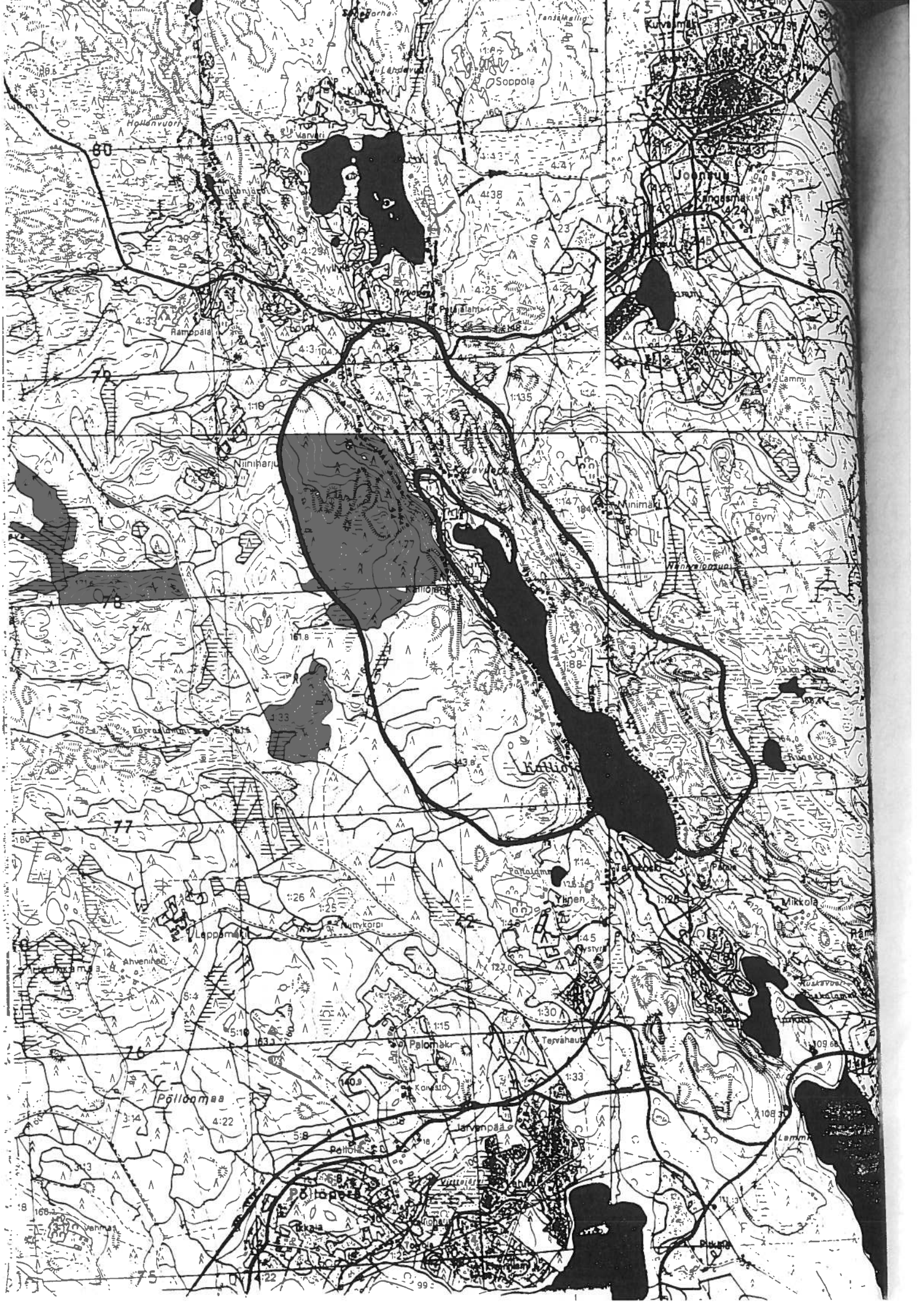
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	1

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 2**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Paloveteen pistävässä niemessä sijaitsevalla kohteella on hyvin merkittäviä maisemallisia, biologisia ja geologisia arvoja. Geomorfologisesti merkittävimmät jyrkänteet sijaitsevat kallioalueen länsireunalla, jossa ne kohoavat viistoseinämaisina kalliopintoina suoraan järvestä kohti lakea. Jyrkännepinnat ovat osittain jäätikön edustaviksi hiomia silokallioita. Jyrkänteiden tyvellä on paikoin runsasta louhikkoa ja lohkarikkoa. Velhonvuoren korkeimmalla laella ja pohjoisrinteellä on laaja ja edustava silokallioalue. Länsirannan jyrkänteet erottuvat selvästi alueen ulkopuolelle. Seutu kuuluu valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan (Heikkilä & Heikkinen 1991). Rantajyrkänteillä on näköalapaikkoja ja Velhonvuoren laelta avautuu laajoja järvinäköaloja sekä kaukaisia metsänäkymiä. Jyrkänteet, hiekkaiset rannat ja Velhonvuoren laen silokalliot ovat kauniita pienmaisemia.

Kallioalueen pohjoisosa on ns. Kurun harmaata graniittia. Velhonvuoren lakiosassa on laajahko harmaan graniitin silokallioalue, jonka länsireunassa on edustavasti kuutiorakoillutta graniittia. Kallioalueen pohjoisosan länsipään veteen rajoittuvat jyrkänteet ovat koostumukseltaan gabroa ja dioriittia. Kallioalueen eteläosassa kivilaji muuttuu keskirakeiseksi kvartsidioriitiksi ja lounaisreunan kallioperässä esiintyy melko harvinainen, kapea diabaasijuoni (Matisto 1960). Alue on biologisesti hyvin arvokas erityisesti luonnontilaisten rantavyöhykkeittensä sekä kalliolajistonsa ansiosta. Rantajyrkänteet sekä alueen vanhahkot kuusikot ovat myös linnustollisesti merkittäviä. Rantajyrkänteillä kasvaa Hämeessä vaarantunutta pikkutervakkoa. Rantakallioiden poronjäkäliköt ovat kulumattomia ja seinämien yläosissa on paikoin edustavia valurahkoja. Jyrkänteen juurella on lehtomaista kasvillisuutta. Alueella on myös metsäkortekoria sekä rannoilla kapeita luhtavöitä.

Kallioalue: Kotavuori-Kalliojärvi

Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Ruoveden keskustasta 5 km länteen sijaitseva kallioalue Kalliojärven rannoilla Helvetinjärven kansallispuiston SE-puol.

Karttalehti: 2213 11, 2231 02

Kallioalueen pinta-ala: 229 ha Korkeus: 173 m.p.y Suht.korkeus: 76 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

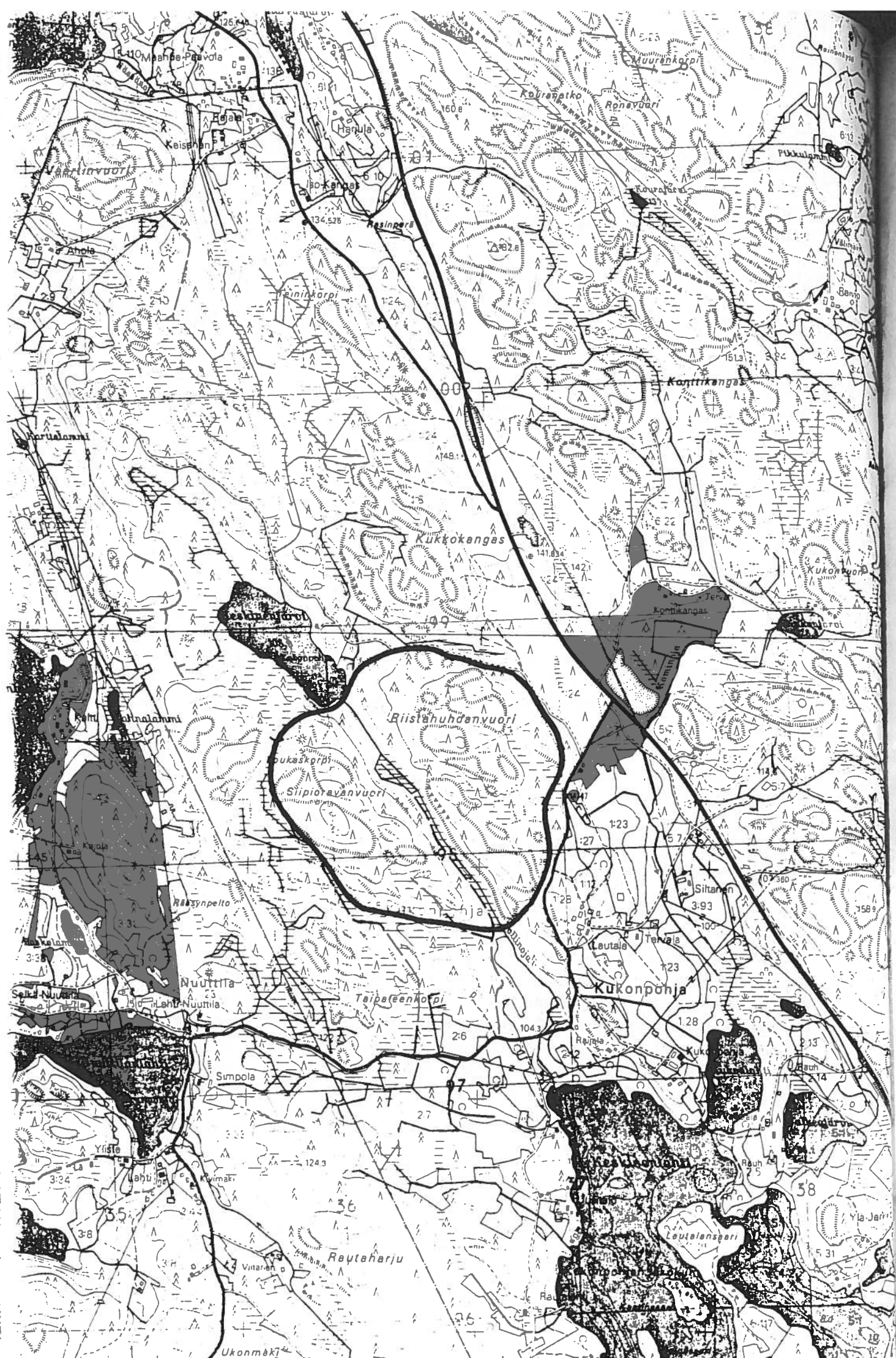
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	2
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 2

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kallioalue on erittäin edustava maisemallisesti ja sillä on hyvin merkittäviä geologisia ja biologisia arvoja. Alue sijoittuu kapeana järvijaksona erottuvan murroslinjan kohdalle. Kalliojärven rantoja reunustavat massiiviset rikkonaiset jyrkänteet, joiden kokonaiskorkeus on 20-50 metriä. Jyrkänteissä esiintyy yleisesti edustavia ylikaltevia ja pystysuoria yhtenäisiä seinämäpintoja. Massiivisin jyrkänteet sijaitsee Kotavuoren lounaissivulla. Kalliojärven pohjois- ja eteläosan välissä on kapea salmi, jonka molemmiin puoliin on noin 20 metriä korkeat viistoseinäiset kalliojyrkänteet. Jyrkänteiden tyvillä on usein louhikoita, joista massiivisin sijaitsee Kalliojärven pohjoisosan itärannalla olevan jyrkänteen tyvellä. Parhaat kalliomaisemat jäävät alueen sisäisiksi. Rantajyrkänteiden yläosat ovat hyviä näköalapaikkoja, mutta edustavin ja jylhin näköala avautuu Kotavuoren laelta.

Alueen kallioperä on harmaata granodioriittia, joka on rakenteeltaan pääasiassa porfyryrasta. Porfyyrinen granodioriitti muuttuu rakenteeltaan tasarakeiseksi muunnokseksi kallioalueen kaakkoisosassa (Matisto 1960, Laiti 1976). Granodioriittia leikkaavat kallioalueella graniittijuonet. Alue on biologisesti erittäin arvokas monipuolisuutensa sekä harvinaisen kasvi- ja lintulajistonsa ansiosta. Arvokkaimpiin osiin kuuluu Kotavuori, jonka korkealla pystyjyrkänteellä on paikoin meso-eutrofisia sammalpintoja. Yläosastaan paahteisella jyrkänteellä on hieman myös kallioketomaista kasvillisuutta. Alueelta on tavattu Etelä-Suomessa harvinaista pahtanurmikkaa (Söyrinki 1955) ja siellä kasvaa seudulla melko harvinaisia jäkäliä kuten ruskoisokarvetta ja suoninahkakäkelää (Kääntönen 1988). Kohteella on luonnontilaisia kalliorantoja ja Kalliojärvellä viihtyvät kuikat. Kallioiden välissä virtaa useita puroja, joiden varsilla on rehevää saniaiskorpea, saniaislehtoa ja suurruoholehtoa. Kalliojärven pohjoispäähän tulee kärrytie, ja rannalla on pari kesäasuntoa. Kotavuoren laella on mökki ja näköalapaikat ovat kuluneita.

Kallioalue: Riistahuhdanvuori-Siipioravanvuori Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Ruoveden pohjoisosassa Kukonpohjassa valtatie 66:n länsipuolella sijaitseva kallioalue n. 4 km Visuvedeltä luoteeseen.

Karttalehti: 2214 10

Kallioalueen pinta-ala: 107 ha Korkeus: 163 m.p.y Suht.korkeus: 58 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

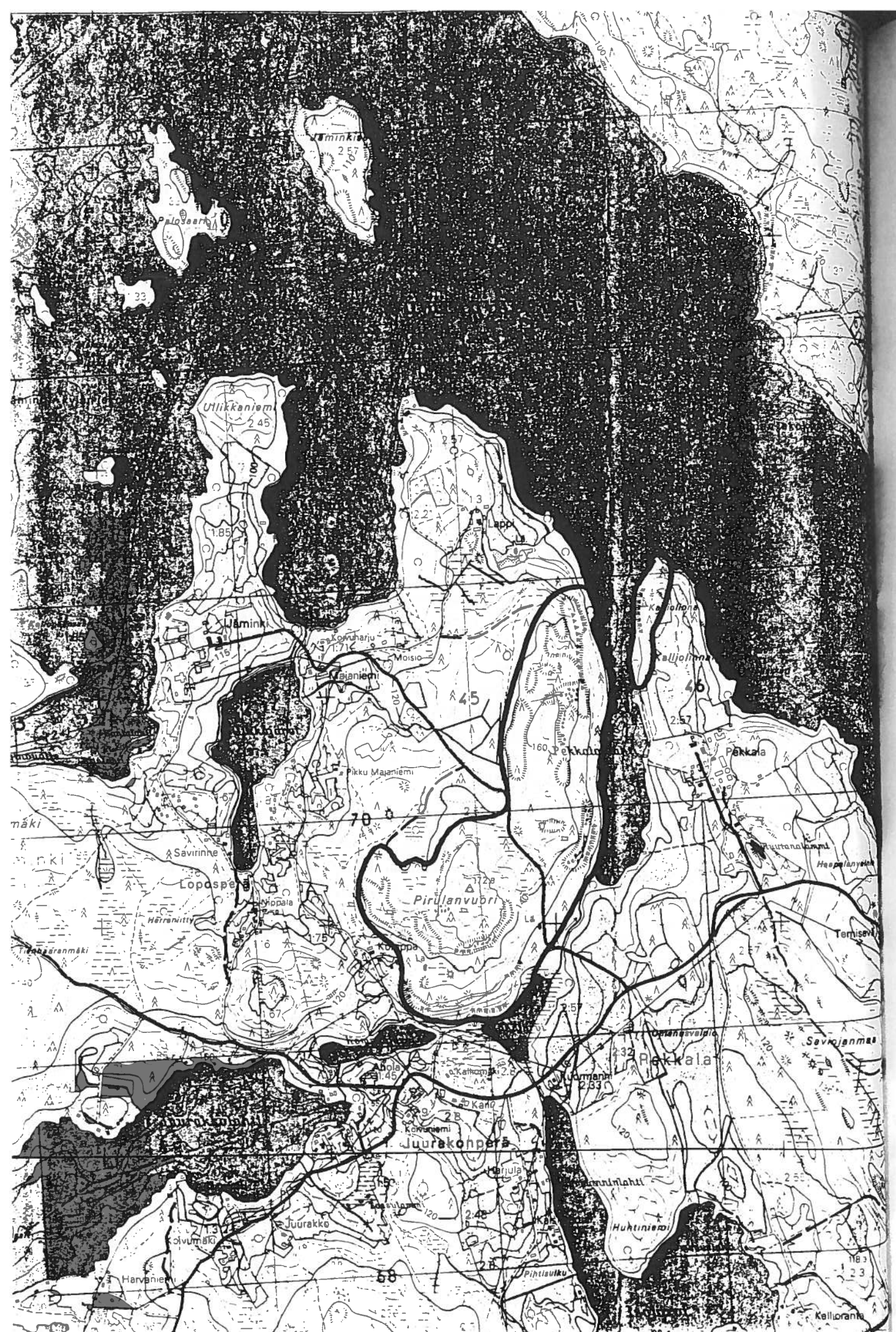
KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Maisema- ja luonnonarvoiltaan hyvin merkittävää aluetta hallitsee luode-kaakkosuuntainen murroslinja. Massiivisimmat jyrkänteet ovat Riistahuhdanvuoren lounaisreunalla, jonka porrasjyrkänteen alaosassa on noin 20 metriä korkea ylikalteva kallioseinämä. Riistahuhdanvuoren kalliot näkyvät tielle lähinnä rinteen hakkuiden takia. Suurmaisemassa kalliot erottuvat metsäisinä selänteinä. Kovin laajoja näköaloja ei avaudu alueen ulkopuolelle ja edustavinta maisemassa onkin ro'kolaakson hallitsema sisäinen maisema. Riistahuhdanvuoren jyrkänteen päältä avautuu jylhä näkymä rotkoon ja vastapäiselle rinteelle. Alueen kallioperä koostuu pääasiassa granodioriitti- ja graniittigneissistä, joiden kontakti sijaitsee murroslaakson kohdalla (Marmo 1965). Riistahuhdanvuoren lakiosan kallioissa esiintyy graniitille tyypillistä pysty- ja vaakarakoita. Pienellä alueella rotkon pohjalla esiintyy emäksisiä sulkeumia.

Alue on biologisesti hyvin arvokas ennen kaikkea Riistahuhdanvuoren jyrkänteen vaateliaan ja hyvin monipuolisen sammal- ja jäkälälajiston ansiosta. Kalkinsuosijalajien näin runsas esiintyminen on seudulla poikkeuksellista. Männikköisten kalliopaljastumien välisissä painanteissa on Riistahuhdanvuorella edustavaa tuoretta kangasmetsää, mutta vuoren koillissivulla ja Siipioravanvuoren itärinteellä on myös avohakkuita. Vuorten välisessä rotkomaisessa laaksossa virtaa puro, jonka varrella on osittain hakkuiden vuoksi muuttunutta saniaislehtokorpea.

Kallioalue: Pirulanvuori-Kalliolinna   Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Jäminginselän etelärannalla Juurakonperässä sijaitseva kallioalue n. 3 km Jäminkipohjasta länteen.

Karttalehti: 2231 01

Kallioalueen pinta-ala: 109 ha   Korkeus: 173 m.p.y   Suht.korkeus: 77 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

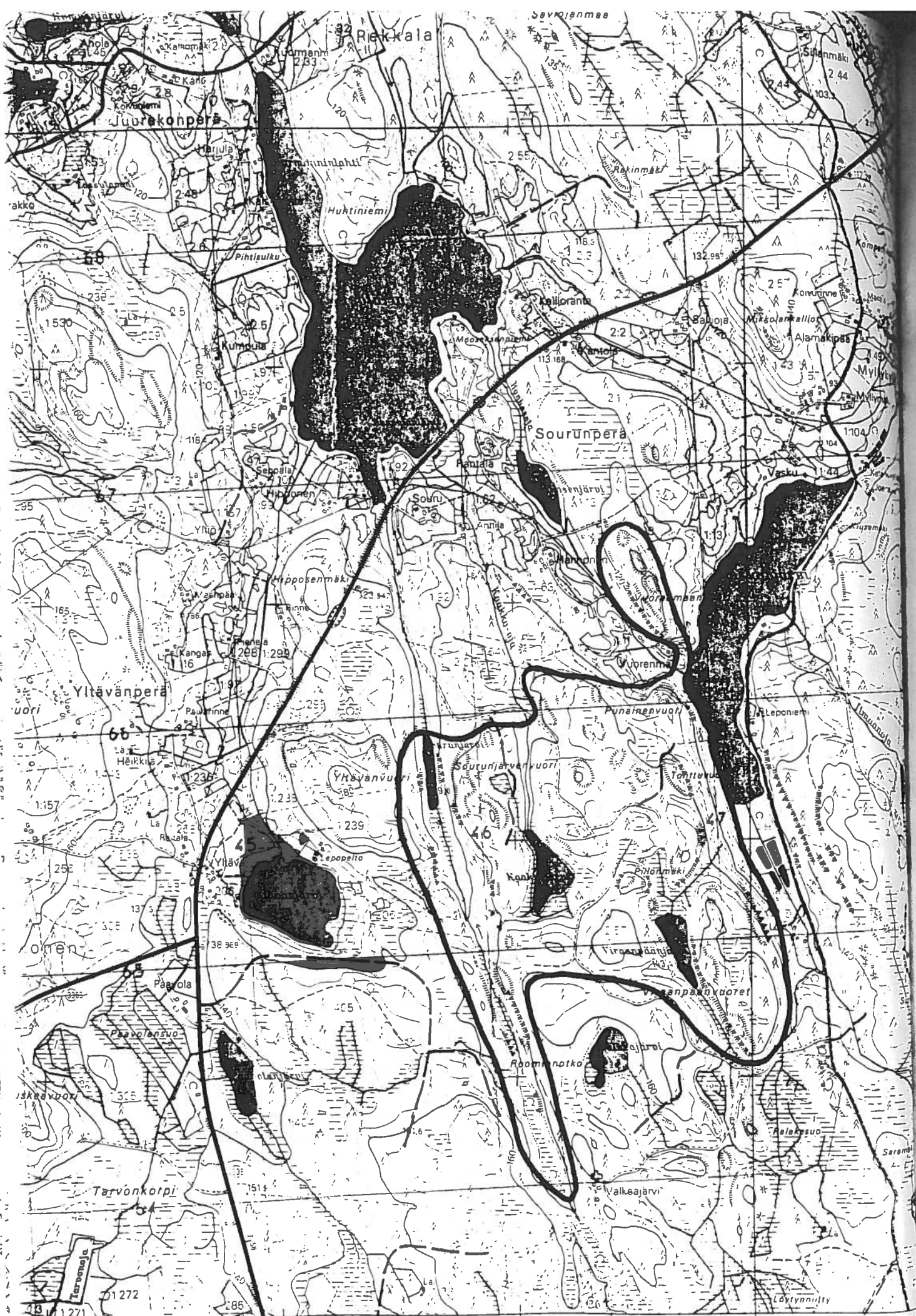
Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Maisemiltaan ja biologialtaan arvokas kallioaluekokonaisuus muodostuu Pekkalanlahtea reunustavasta Pirulanvuoresta ja pienestä Kalliolinnanselänteestä. Jyrkänteet ovat massiivisimmillaan Pirulanvuoren noin 45 metriä korkealla itärinteellä. Jyrkänteiden kohdalta kalliorinteet ovat runsaan rakoilun rikkomia ja louhikkoisia. Pekkalanlahden pohjukan kohdalla itäjyrkänteen yläosassa on laaja noin 200 metrin matkalla oleva 10-20 metriä leveä hyvin terävsärmäinen louhikko. Alue erottuu itäpuolisille teille korkeina metsäisinä selänteinä. Pekkalanlahden rannassa myös kalliopintaa erottuu vastarannalta katsottaessa. Esteettömiä näköaloja avautuu lähinnä Pekkalanlahden rantajyrkänteiltä, joilta näkyy kaunista Näsijärven vesi- ja rantamaisemaa. Pirulanvuoren laen eteläosasta avautuu nuoren puuston ylitse näköala eteläpuoliselle Isojärvelle ja sen takana oleville kaukaisille metsäalueille. Sisäinen maisema on parhaimmillaan Pekkalanlahden pohjoisosan rantajyrkänteillä.

Kallioalueen länsiosassa on pääkivilajina keskirakeinen graniitti. Graniitti sisältää pieniä gabrosulkeumia itäjyrkänteessä heti Pekkalanlahden pohjukan länsipuolella (Laiti 1976). Kalliolinnanselänne on kivilajiltaan keskirakeista granodioriittia. Alue on biologisesti monipuolinen, mutta laajat hakkuualat ovat vähentäneet kasvillisuuden edustavuutta. Biologisesti arvokkainta alueella on meso-eutrofisen kalliosammallajiston sekä vaateliaan lehtolajiston esiintyminen. Lakiosassa kasvaa kuivaa kangasmetsää sekä painanteissa lehtomaista kangasta. Pirulanvuorella kasvaa seudulla harvinaista tummaraunioista ja alueelta on löydetty aiemmin mm. pikkuruostesammalta, isoruostesammalta ja kalkkikarvasammalta

(Söyrinki, N. kirj. 1985). Kaakkoisjyrkänteen juurella on edustavaa, lehtomataraa kasvavaa louhikkoa sekä kallionaluslehtoa, joka on luokiteltu paikallisesti arvokkaaksi (Alapassi & Alanen 1988). Alueen läpi kulkee tie ja rantaan on rakennettu metsäautotie.

2502

Tampere

2503

Nak = -1°

2504

24° 05'
-23m 40s

2505

2142 03

Kallioalue: Vuorenmaanvuori-Roominnotko Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Sourunperässä n. 3 km Jäminkipohjasta lounaaseen.

Karttalehti: 2231 01

Kallioalueen pinta-ala: 191 ha Korkeus: 175 m.p.y Suht.korkeus: 70 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kallioalue on erittäin arvokas varsinkin biologisesti ja maisemallisesti. Geomorfologisia piirteitä hallitsee kaksi murroslinjaa, joista läntisempi sijaitsee kapean Sourunjärven kohdalla. Itäisempi murroslinja rajaa kallioalueen itäreunan Vaskunjärveen. Läntisemmässä murroslaaksossa, Roominnotkon kohdalla on jyrkänteen alaosassa noin 10 metriä korkeita jäätikön hiomia ylikaltevia kallioseinämiä, jossa on uurresuunnat paikoin edustavasti näkyvissä. Vuorenmaanvuoren länsisivulla on noin 30 metriä korkea viisto jyrkänteinen kalliorinne. Paljastuma-alueet sijaitsevat korkeimpien selänteiden lakiosilla ja jyrkänteisillä rinteillä. Alue hahmottuu suurmaisemassa korkeina metsäisinä selänteinä. Jokin huipuista, ilmeisesti Vuorenmaanvuori erottuu erityisen selväpiirteisenä jyrkkänä huippuna pohjoisesta katsottuna. Näköaloja avautuu lähinnä jyrkänteiden päältä. Roominnotko on syvä rotko, jonka luonnontilainen puro, erittäin rehevä kasvillisuus ja jylhät kallioseinämät muodostavat erikoisen pienmaiseman.

Kallioalueen pääkivilaji on granodioriitti, jonka sulkeumana esiintyy etenkin Kaakkojärven pohjoispuoleisessa kalliomaastossa gabroa. Vaskunjärven länsirannalta Viranpäänjärven ympäristöön esiintyy kallioperässä melko laajalla alueella graniittia (Laiti 1976). Alue on biologisesti monipuolinen ja erittäin arvokas. Lounaisosan Roominnotko kuuluu valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan (Alapassi & Alanen 1988). Notkon pohjalla on jyrkänteiden reunustama luonnontilainen puro ja purolehto, jonka merkittävin laji on eteläinen tuoksumatara. Roominnotko lienee lajin pohjoisin esiintymä. Notkossa on myös erittäin edustavaa saniaislehtoa, lehtokorpea ja lettokorpea (Alapassi & Alanen 1988). Jyrkänteet notkon reunoilla ovat kasvillisuudeltaan pääasiassa karuja graniittijyrkänteitä, tosin seinämillä esiintyy paikoin lievän ravinteisuuden ilmentäjiä. Itäreunan Löytyn purolehto on maakunnallisesti arvokas. Vaikka alueella on pieniä hakkuualoja ja metsäautoteitä, alue vaikuttaa melko luonnontilaiselta. Roominnotko, Sourunjärvi ja Viranpäänjärvi on pienvesikartoituksessa todettu luonnonsuojelullisesti arvokkaiksi (Saura & Saura 1993). Lakiosissa on karuja kangasmetsiä kulumattomine poronjäkälikköineen. Alue muodostaa laajan, melko luonnontilaisen kokonaisuuden, joka tarjoaa elinpaikkoja monipuoliselle lajistolle.

Kallioalue: Mannisenvuori-Pölkkyvuori**Kunta: RUOVESI**

Sijaintitiedot: Pappilankulmalla Ruoveden kirkolta n. 4 km pohjoiseen sijaitseva laaja kallioalue

Karttalehti: 2231 02, 2231 03

Kallioalueen pinta-ala: 288 ha Korkeus: 183 m.p.y Suht.korkeus: 73 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

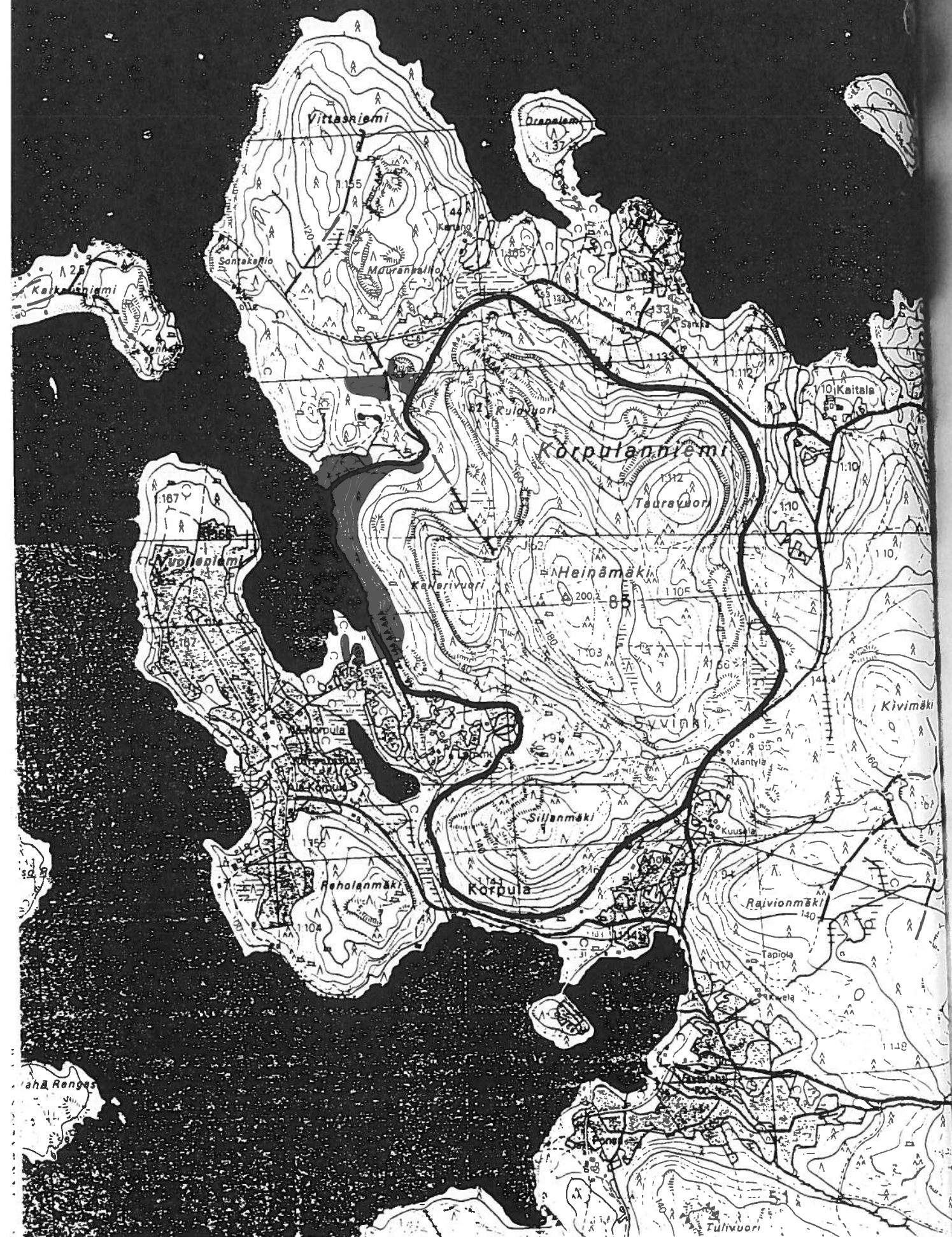
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kallioalue kehystää Ruoveden kirkonkylän maisemaa Pappilanlahden ja Ruoveden Mustaselän välisellä kannaksella. Pölkkyvuoren länsijyrkänteiltä näkyy paikoin Pappilanlahden arvokas kulttuurimaisema, joka tosin avautuu paljolti hakkuiden ansiosta. Sisäisessä maisemassa Iso Kiimajärvi pystysuorine rantajyrkänteineen on erittäin edustava yksityiskohta. Kiimavuorelta puolestaan avautuu erämainen näköala alueen sisään, etenkin järvelle. Mannisenvuoren lakiosassa on kauniita pienialaisia, viistoja silokalliopintoja. Kallioalueen korkein jyrkänpinta on Iso Kiimavuoren länsireunalla, jossa se kohoaa Iso Kiimajärven rannalla 40 metrisenä porrasmaisena jäätikön osittain hiomana jyrkänrinteenä. Selänteiden lakiosissa ja niiden välisissä notkelmissa esiintyy kookkaita siirtolohkareita ja lohkareryhmiä.

Kallioalueen pääkivilajit ovat graniitti ja granodioriitti. Kallioalueeseen itäosa koostuu suurelta osalta porfyrygraniitista. Alueen länsipuolella on porfyyrasta granodioriittia, jossa on myös karkeita suorakaiteen muotoisia maasälpähajarakeita (Laiti 1976). Kalliossa on graniitille tyypillistä pysty- ja vaakarakoilua. Jyrkänteissä on paikoin varsin ehjiä kivipaaseja. Alue on kasvillisuudeltaan melko karu. Mannisenvuoren jyrkänten juurella on avohakkuu, joka on muuttanut jyrkänten kasvillisuutta. Iso Kiimajärvi, puronvarret ja suokasvillisuus tuovat hieman monimuotoisuutta muutoin varsin yksipuoliseen kasvillisuuteen. Puronvarsilla on paikoin metsäkorte- ja saniaiskorpia. Alueella on useita pieniä teitä sekä hakkuualueita. Eniten luonnonrauhaa rikkovat erämaisen Ison Kiimajärven rantaan rakennetut kaksi mökkiä.

Kallioalue: Heinämäki

Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Korpulanniemeltä Mustaselän rannalta kohoava laaja kallioalue n. 5 km Ruoveden kirkolta koilliseen.

Karttalehti: 2231 02, 2231 03

Kallioalueen pinta-ala: 302 ha Korkeus: 200 m.p.y Suht.korkeus: 104 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Alue koostuu viidestä korkeasta kallioselänteestä, joista keskimäinen kohoaa yli 100 metriä aluetta rajaavan järvenselän yläpuolelle. Rinteet kohoavat pääasiassa tasaisen jyrkähkösti ja vain parilla reunalla on viistopintaisia, porrasmaisia jyrkenteitä. Alue sijaitsee niemessä ja erottuu kauempaa katsottuna korkeina metsäisinä selänteinä. Kellarivuoren ja Kulovuoren länsirinteiltä avautuu luontaisesti harvan puuston lomitse kauniita näkymiä Ruovedelle, kulttuurimaisemaan ja vastarannan metsäalueille. Sisäinen maisema on erittäin hieno alueen useilla edustavilla, laajoilla silokallioilla. Kellarivuoren länsiosassa silokallion reunalla on erikoinen pystyssä oleva kookas siirtolohkare, joka näyttää rinteessä epästabiililta. Geologisesti kallioalue sijaitsee laajan granodioriittialueen ja porfyrygraniitin kontaktissa, joka kulkee lähes pohjois-eteläsuuntaisena Heinämäen ja Kellarivuoren välisessä metsänotkelmassa. Pääkivilajit ovat porfyrygraniitti ja porfyyrinen granodioriitti (Laiti 1976). Kalliossa on graniitille tyypillistä pysty- ja vaakarakoilua.

Alue on hyvin karu, mutta sellaisena edustava. Silokalliopintojen poronjäkälävaltainen kasvillisuus on täysin kulumatonta ja tyypiltään edustavaa. Lajistollisesti merkittävintä on seudulla melko harvinaisen kalliokohokin sekä pohjoisen pohjankorvajäkälän esiintyminen kalliokasvillisuudessa. Painanteissa on rämekasvillisuutta. Metsät ovat pääasiassa käsiteltyjä kangasmetsiä, mutta paikoin alarinteilla on luonnontilaisempaakin sekametsää, jossa on lahoa lehtipuuta. Pari lyhyehköä metsäautotietä ulottuu alueelle. Heinämäen laella on korkea kolmiomittaus- tai palotorni.

Pohjaslahti
VILPPULA
RUOVESI

Haavimäki

62°
05'

2231 06

Kyölämäki

6884

Vammala

Kallioalue: Huhkainvuori

Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Tuuhoskylässä Ruoveden koillisosassa sijaitseva kallioalue Tarjanteen Myllylahden rannalla lähellä Vilppulan rajaa.

Karttalehti: 2231 03

Kallioalueen pinta-ala: 43 ha Korkeus: 168 m.p.y Suht.korkeus: 58 m

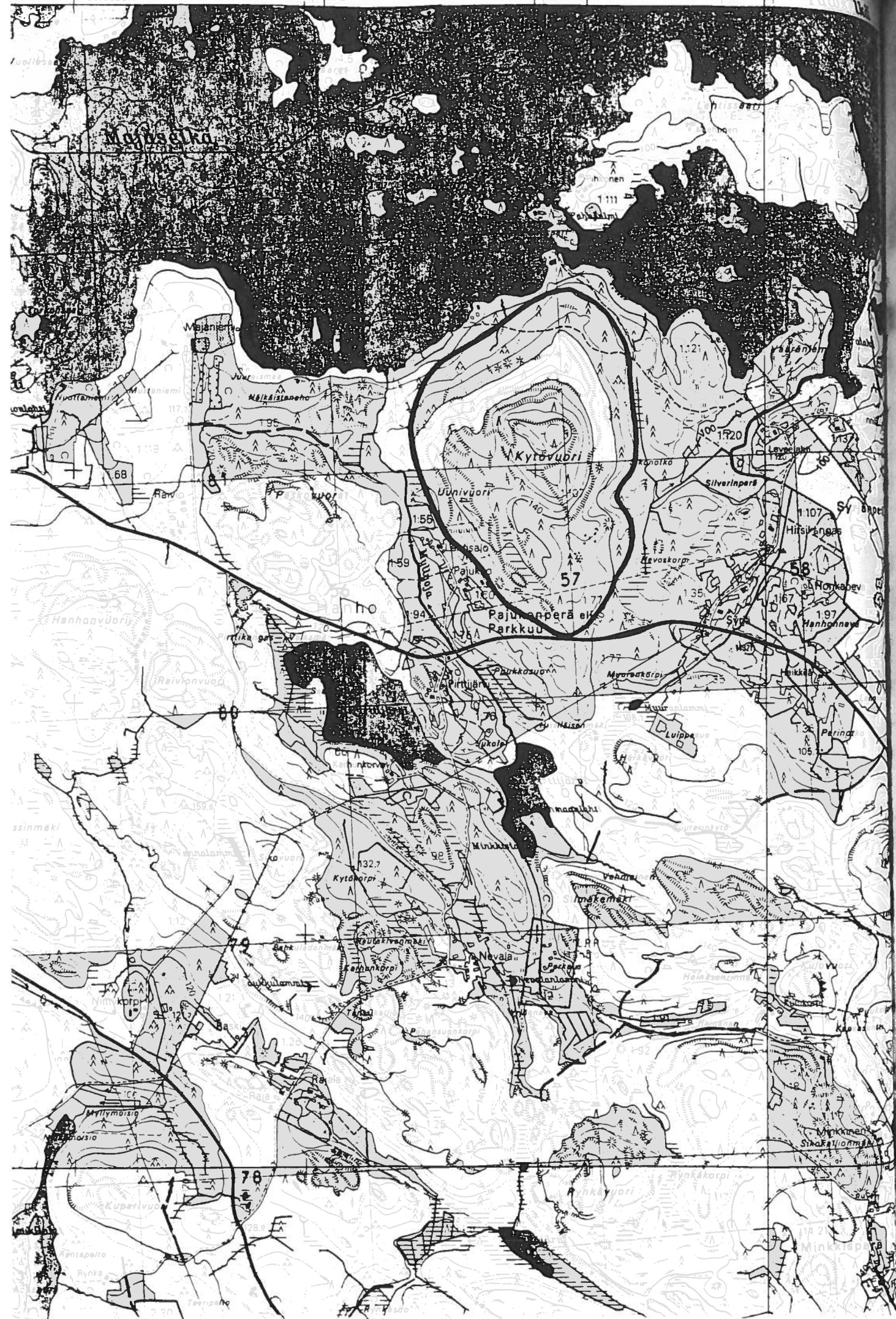
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Huhkainvuori kohoaa Myllylahden itärannalla jyrkkärinteisenä kallioselänteinä. Laella ja länsirinteessä esiintyvät silokalliot ovat tavanomaista laajempia ja melko edustavia. Geomorfologisesti merkittävin muodostuma on Huhkainvuoren porrasjyrkänteinen etelärinne, jonka kokonaiskorkeus on 40 metriä. Kallioalue ei rajaudu suoraan rantaan, sillä rannassa on asutusta ja tie. Maisemallisesti merkittävä lounaisrinne erottuu länsipuoliselta tieltä katsottuna ja rajaa Tuuhoskylän arvokasta kulttuurimaisemaa. Rinteeltä avautuu luontaisesti hyvin kaunis näkymä Tarjanteelle, saariin ja metsämaisemiin. Lounaisrinne on myös sisäiseltä maisemaltaan edustava, sillä kalliomännikkö on avaraa ja edustavat jäkäläköt kulumattomia. Kallioalueen kivilaji on vaaleanharmaa, keskirakeinen granodioriitti, jolla on nähtävillä selvä kuutiorakoilun mukainen pysty- ja vaakarakoilu. Paikoin granodioriitissa esiintyy leikkaavia kvartsi- ja pegmatiittijuonia. Biologisesti arvokkain osa on Huhkainvuoren lounaisrinne, jossa on edustavia poronjäkälä-tierasammalkasvustoja sekä Hämeessä uhanalaista pikkutervakkoa. Toinen merkittävä silokalliorinteen kasvi on kalliohatikka, joka on yleislevinneisyydeltään eteläinen ja jo Ruoveden seudulla harvinainen laji (Söyrinki 1988). Huhkainvuoren laella on harvaa kalliomännikköä, aivan laella taimikkoa. Alueella on myös hakkuita ja taimikoita, mutta lounaisrinne on edustavan luonnontilainen.

Kallioalue: Kytövuori

Kunta: RUOVESI

Sijaintitiedot: Pajukonperässä Paloselän etelärannalta kohoava kallioalue Ruoveden itäosassa lähellä Vilppulan rajaa.

Karttalehti: 2231 05

Kallioalueen pinta-ala: 103 ha Korkeus: 162 m.p.y Suht.korkeus: 66 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

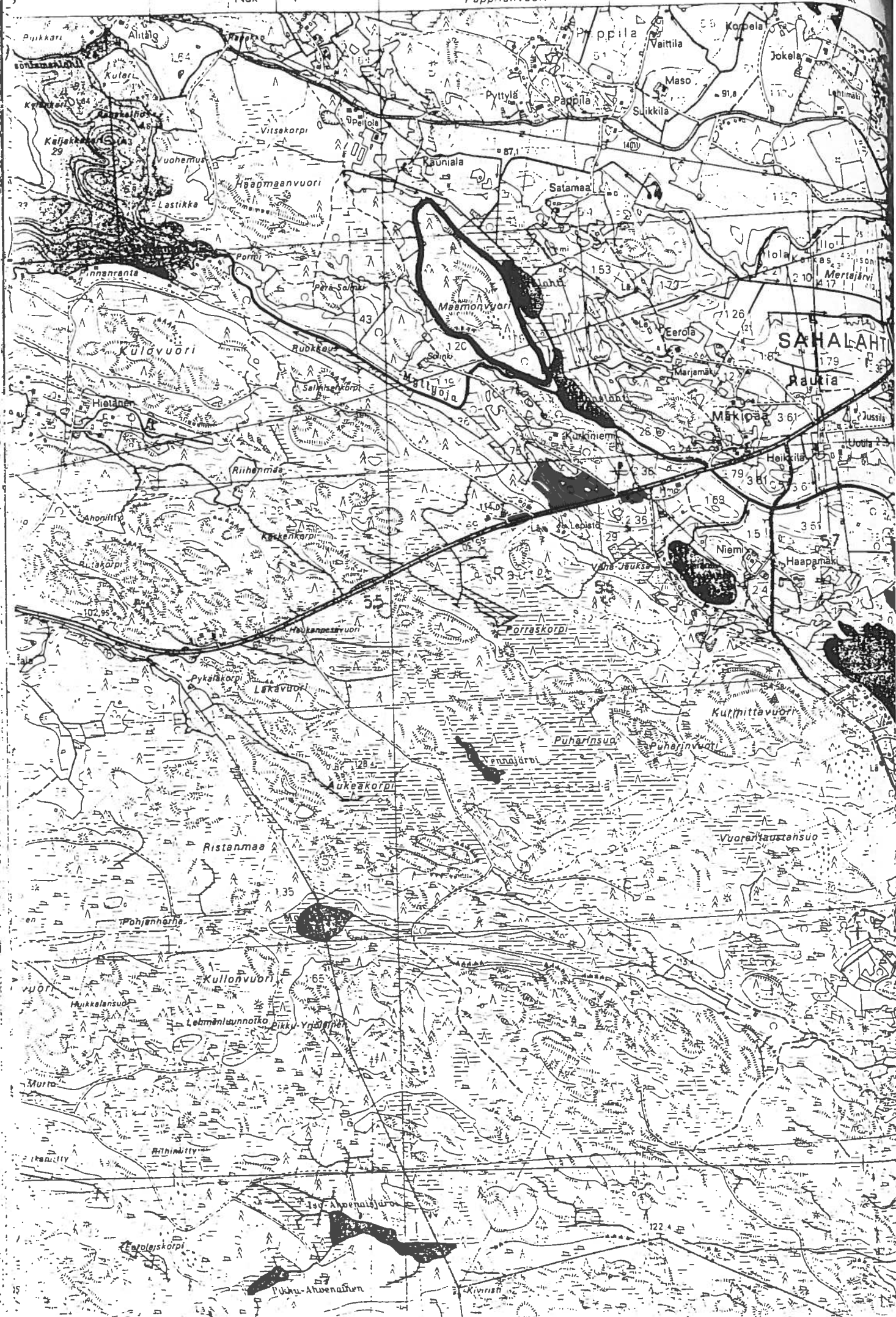
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	4		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Geologisesti ja maisemallisesti varsin edustava Kytövuori sijaitsee Ruoveden Majaselän rannalla. Kallioselänteiden lakiosat ja ylärinteet ovat varsin hyvin paljastunutta kalliomännikkömaastoa, mutta loivat alarinteet ovat pääosin peitteisiä. Silokalliopinnat ovat pohjois- ja itärinteellä laaja-alaisia ja hyvin edustavia. Suuria jyrkenteitä ei esiinny alueella. Alue rajautuu pohjoisreunaltaan selkeästi vesimaisemaan ja hahmottuu korkeana metsäisenä selänteinä vastarannalta sekä idästä katsottuna. Rinnepaljastumien yläosista avautuu puuston rajoittamia näköaloja järvelle ja kaukaisille metsäalueille. Parasta maisemassa on sisäinen maisema, jota leimaa lakea kiertävä laaja silokallio. Alueen kallioperän pääkivilaji on vaaleanharmaa, keskirakeinen graniitti, jolla on kallioalueella selvä harva kuutiorakoilu. Kallioalueen pohjoisreunalla graniitilla on kontakti keskirakeiseen granodioriittiin. Graniitissa ja granodioriitissa esiintyy sulkeumana paikoin kiillegneissisiä (Laiti 1976). Alue on hyvin karu ja biologisesti yksipuolinen. Arvokkainta on karujen kasvillisuustyyppien edustavuus, joka syntyy laajuuden ja luonnontilaisuuden seurauksena. Silokalliovyöhykkeen kulumattomat poronjäkäliköt ovat hyvin edustavia. Kallioalueen metsät ovat harvennettuja kangasmetsiä. Pohjoisrinteen alaosassa on nuorta taimikkoa. Alue on melko laaja, rauhallinen ja suhteellisen luonnontilainen, joten se sopinee erämaaeläimistölle.

Kallioalue: Maamonvuori

Kunta: SAHALAHTI

Sijaintitiedot: Sahalahden kirkolta n. 2 km luoteeseen sijaitseva kallioalue Kangasalan ja Sahalahden välisen tien pohjoispuolella.

Karttalehti: 2141 05

Kallioalueen pinta-ala: 19 ha Korkeus: 128 m.p.y Suht.korkeus: 43 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

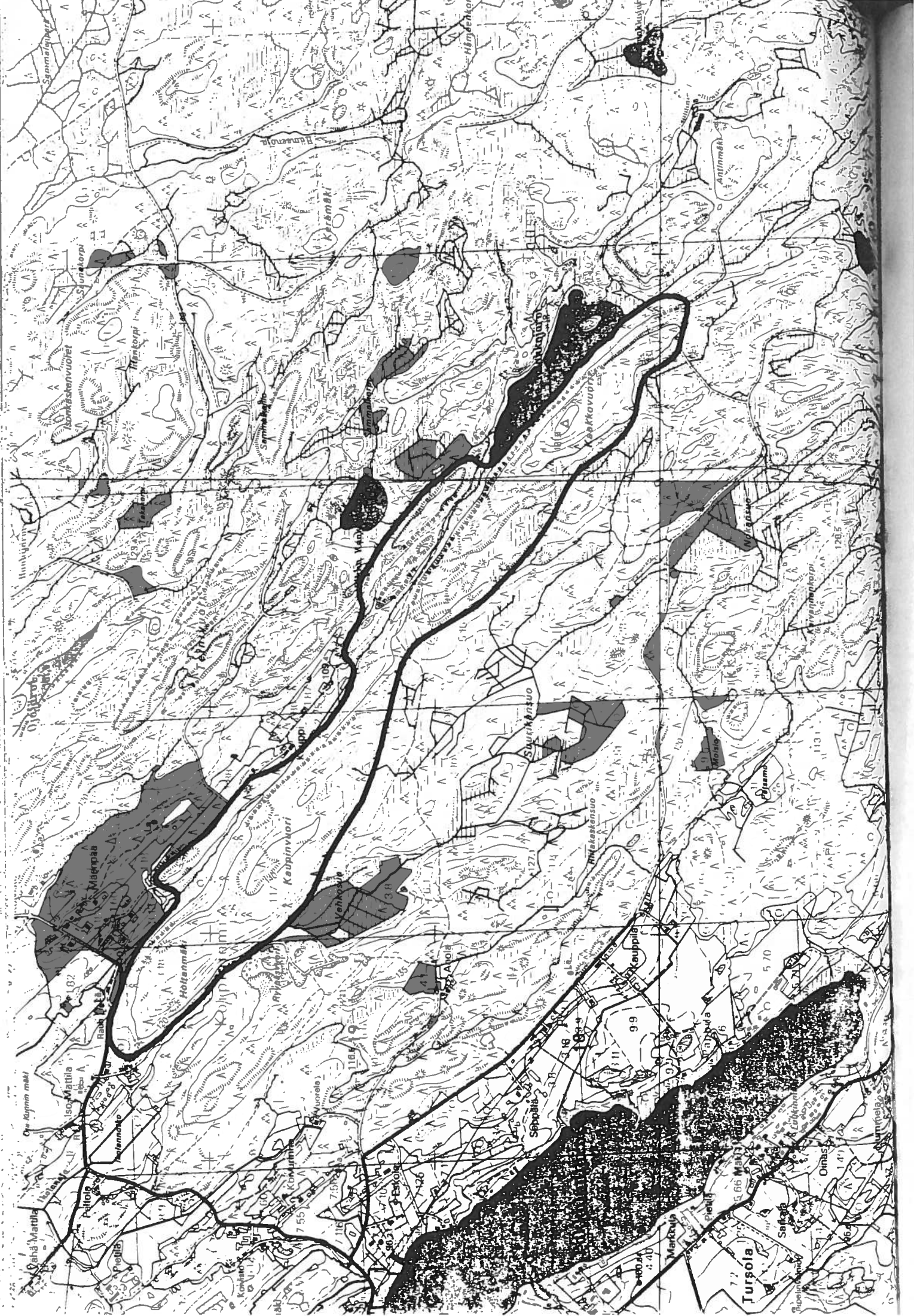
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Maamonvuori rajaa Sahalahden kirkonkylää reunustavien peltojen takana arvokasta kulttuurimaisemaa. Vuori ei erotu kovin kauas, mutta lounaisjyrkänteen kalliopinnat erottuvat kuitenkin pellon takaa. Näköaloja kallion laelta avautuu lähinnä länteen ja luoteeseen, jossa näkyy Längelmävesi. Sisäinen maisema on kaunis jyrkällä lounaisrinteellä etenkin kallioketojen kukinta-aikaan. Louhikko ja rehevä lehto kookkaine lehtipuineen ovat mielenkiintoisia pienmaisemia. Jyrkänteiden yläosat ovat porrasmaisia viistojyrkänteitä, joiden alaosassa on matalia pystyseinämiä. Maamonvuoren laen jatkeena on luode-kaakkosuuntainen isoista lohkkareista muodostuva lohkkareikko. Maamonvuoren kallioperä on keskirakeista granodioriittia ja kiillegneissia (Matisto 1964).

Biologisesti hyvin merkittävältä alueelta löytyy sekä karua että ravinteista kalliokasvillisuutta, hyvin edustavaa kallioketoa ja kallionaluslehtoa, louhikkojen kasvillisuustyypppejä sekä tavanomaisempaa kangasmetsää. Alue on osa linnustoltaan arvokasta kokonaisuutta, johon kuuluvat lisäksi alueen itä- ja kaakkoisrajalla olevat arvokkaat lintujärvet. Alueen eläimistöön kuuluu mm. kuhankeittäjä ja lisäksi vuori on ilveksen olekselupaikka. Puustoltaan kallioalue on varsin luonnontilaisen kaltainen, sillä lehtipuustoa on runsaasti. Kallion laella on poronjäkälävaltaista kalliomännikköä. Alueen koko kaakkoisosa ja jyrkänteen juuri ovat rehevää lehtoa. Vuoren luoteisrinteellä on taimikkoa.

Kallioalue: Kaakkovuori-Holtanmäki**Kunta: SAHALAHTI**

Sijaintitiedot: Noin kolme kilometriä Pakkalan kylän itäpuolella sijaitseva kallioselännejakso.

Karttalehti: 2141 08

Kallioalueen pinta-ala: 145 ha Korkeus: 181 m.p.y Suht.korkeus: 62 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Pakkalan kulttuurimaiseman kaakkoispuolella sijaitseva Iso Kaakkojärveen rajautuva kallioselännejakso, joka on merkittävä maakunnallinen näköalapaikka ja Sahalahden korkein kohta. Koillisjyrkänten reunoilta avautuu kauas ulottuvia metsäisiä näkymiä ja lähimaisemassa erottuu myös maalaistalojen värittämää peltomaisemaa sekä Kaakkojärvien vesimaisemaa. Geomorfologisesti merkittävä kohde, jossa massiivisimmat jyrkänteiset rinteet sijaitsevat kallioalueen kaakkoisosassa reunustaen kallioperän murroslinjaa. Pääkivilaji on raitainen, migmatiittinen kiillegneissi, joka on karttalehtialueen kallioperässä yleinen kivilaji. Selänteiden lakiosissa paljastuma-alueet ovat kohtalaisen pienialaisia. Koillisrinteiden yksittäiset kallioseinämät ovat kohtalaisen massiivisia ja rinteellä esiintyy laajaa edustavaa louhikkoa. Aluetta hallitsevat kuusikot, mutta paikoitellen tavataan myös sekametsiä sekä kalliomänniköitä. Kaakkovuorella tavataan paikoin myös vanhan metsän kuvioita. Iso Kaakkojärvi ja sen laskupuro ovat pienvesikartoituksen kohteita, jota korkeat kallioseinämät reunustavat. Laskupuronvarsi yläjuoksulla vetistä, keskiosassa louhikkoista ruohokorpea. Alueella esiintyy lehtokasvillisuutta, lajistosta mainittakoon mm. uhanalainen haavanarinakääpä (Pirkanmaanliitto 1994). Kaupinvuoren tyvellä tavataan lisäksi puronvarren lehtokasvillisuutta. Kokonaisuudessaan alueen kalliokasvillisuus ilmentää niukkaravinteisuutta, mutta lajisto on melko edustavaa. Kallioalueen linnusto on myös monipuolinen ja mielenkiintoinen.

